

Ed.

739. Frumvarp til laga

um brunamál í Reykjavík.

(Eftir 2. umr. í Ed.).

1. gr.

Yfirstjórn brunamála í Reykjavík er í höndum bæjarstjórnar Reykjavíkur.

2. gr.

Bæjarráð Reykjavíkur hefur á hendi framkvæmd brunamála bæjarins, að svo miklu leyti sem hún er ekki falin slökkviliðsstjóra eða lögreglustjóra. Bæjarráð skal hafa eftirlit með því, að framfylgt sé ákvæðum laga þessara og reglugerðar, er sett skal samkvæmt þeim.

3. gr.

Bæjarstjórn setur reglugerð um brunamál í Reykjavík, er ráðherra staðfestir. Í reglugerðinni skulu vera almenn ákvæði um:

1. Skipun slökkviliðs bæjarins og starfsreglur þess, einkennisfatnað og tæki þess.
2. Notkun vatns, þegar bruna ber að höndum.
3. Meðferð elds og ljóss.
4. Gerð og útbúnað reykháfa og eldfæra, hreinsun þeirra og eftirlit með þeim.
5. Öryggistæki í húsum.
6. Sérstakar varúðarráðstafanir í húsum, þar sem er óvenjumikil hættu af eldi vegna margmennis, sökum starfrækslu, sem þar á sér stað, eða af öðrum orsökum, svo sem í samkomuhúsum, skólum, sjúkrahúsum, barna- og elliheimilum, bifreiðaskýlum, verksmiðjum, vinnustofum og vörugeymsluhúsum.
7. Geymslu á timbri.
8. Uppskipun, geymslu- og dreifingu eldfimra efna og sprengiefna.
9. Nú þykir ástæða til að kveða á um atriði í reglugerð, er eigi verður talið til neins töluliðar hér að framan, og skal þá eigi að síður heimilt að taka ákvæðið upp í reglugerðina, ef það er sambærilegt við þau ákvæði, sem talin eru í fyrri töluliðum þessarar greinar.

4. gr.

Slökkviliðsstjóranum í Reykjavík er heimilt að kveðja svo marga menn til aðstoðar við að slökkva eld sem hann telur þörf fyrir, og getur enginn skorast undan þeirri skyldu. Þeir, sem taka þannig þátt í slökkvistarfi, skulu inna það af hendi endurgjaldslaust, en hafa sama skaðabótarétt á hendur bæjarsjóði sem slökkviliðsmenn.

5. gr.

Sérhver, sem verður eldsvoða var, skal tilkynna það slökkviliðinu þegar í stað. Vegfarendur skulu víkja úr vegi fyrir slökkviliðinu og stöðva ökutæki sín. Bifreiðarstjórum er skylt að aka slökkviliðsmanni á brunastað gegn venjulegu gjaldi.

6. gr.

Slökkviliðið hefur frjálsan aðgang að húsum og lóðum á brunastað og í nágrenni hans. Það hefur rétt til að láta ryðja í burtu mannvirkjum, svo sem húsum, girðingum og öðru, sem torvelað getur starf þess, og gera hverjar ráðstafanir aðrar, er stjórn þess telur nauðsynlegar til þess að slökkva eldinn eða hindra útbreiðslu hans.

Slökkviliðið hefur rétt til að nota öll tæki og áhöld bæjarbúa, sem til næst og að gagni geta komið við slökkvistarfið.

7. gr.

Það tjón, sem hlýzt af ráðstöfunum slökkviliðsins samkv. 6. gr., skal skoða sem brunatjón. Verði það ekki bætt af vátryggingarfélagum, skal bæjarsjóður bæta

tjónið eftir samkomulagi eða samkvæmt mati tveggja óvilhallra manna, er borgar-
dómari kveður til.

8. gr.

Lögreglusveit úr lögregluliði Reykjavíkur skal ávallt vera viðstödd bruna og
aðalæfingar slökkviliðsins. Lögreglustjóri ákveður, í samráði við slökkviliðsstjóra,
hve fjölmenn lögreglusveitin skuli jafnaðarlega vera.

9. gr.

Lögreglusveitinni er skylt að halda uppi aga og góðri reglu við bruna og æf-
ingar. Hún skal, í samráði við slökkviliðsstjóra, sjá slökkviliðinu fyrir greiðum
aðgangi að brunastað, stöðva umferð um nærliggjandi götur, afgirða svæði, sem
slökkviliðið þarf fyrir áhöld sín, fjarlægja þaðan allt óviðkomandi fólk og taka í
sína umsjá muni, sem bjargað er frá bruna, þar til þeir eru afhentir réttum að-
flum.

10. gr.

Með mál, er rísa út af brotum gegn lögum þessum eða reglugerð, er sett verður
samkvæmt þeim, skal fara sem opinber lögreglumál. Brot varða sektum, allt að
kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggi við samkv. öðrum lögum.

Sektarfé rennur í bæjarsjóð Reykjavíkur.

11. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi nunin lög nr. 20 15. okt. 1875, um brunamál
í Reykjavík.

12. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.